TUNTURILATU 2/2024

Juhani Jauhiainen

Kolbman hiihtovaeltajat retkeilivät kaksi viikkoa Muotkatunturien ja Hammastunturin erämaassa.

Lumilomalla erämaassa 6–7

Yhteismetsän osakkaana 3

Väki koolla Janakkalassa 5

Susikyrön lingotut polut 8

Talviretkeilyä oppimassa 10

Vedenhakuun oli omat konstit 12

Tunturiladun suhde Suomen Latuun

Suomen Ladun kevätkokous ja kevätpäivät olivat Kiilopäällä 26. – 30. huhtikuuta.

Olin siellä Tunturiladun edustajana 106 muun yhdistyksen ja 137 muun edustajan kanssa. Pääaiheena viikonlopun keskusteluissa ja varsinaisessa kokouksessa oli järjestön heikkenevä talous ja sen myötä jäsenmaksun korotus ja sekä Ladun toiminnan sopeuttaminen pienentyneen jäsenmaksukertymän ja vielä enemmän pienenevän Opetus- ja Kulttuuriministeriön avustuksen johdosta.

Suomen Ladun entinen toiminnanjohtaja Tuomo Jantunen kertoi 60-vuotista taipalettaan nyt juhlineen Kiilopään historiasta. Oli mielenkiintoista kuulla, miten vahva osuus Tunturiladulla on ollut sekä Kiilopään rakentamisessa, Saariselän alueen retkeilyn edistämisessä, että Suomen Ladun hallituksessa. Joskus, kauan sitten, Suomen Ladun hallituksessa on ollut useampikin Tunturi – tai Johtajasusi. Ei enää aikoihin.

Suomen Ladun toiminta on laajentunut 60-luvun retkeilypainotteisesta toiminnasta yleisesti liikunnan etujärjestöksi, suuren painon ollessa myös perhe- ja lapsitoiminnassa. Tunturiladun hallituksessa pohdimmekin Suomen Ladun ja Tunturiladun suhdetta ja keskusjärjestön tarpeellisuutta toimintaamme ja mietimme mitä vastinetta saamme rahalle nyt taas kasvavan jäsenmaksun myötä.

Keskustelu aiheesta jatkuu. Toivoisinkin saavani mielipiteitänne aiheesta.

Pyytää Paavo

Paavo Ahonen
puheenjohtaja
Tunturilatu ry
pkahonen(at)gmail.com

KANNESTA KANTEEN

Onnin vaellustaival päättyi tunturille

Anu Nylund (toim.): Onnin matkassa, 159 s. Julkaisija: Karttakeskus

Harvan vaeltajan matkasta on kirjoitettu niin paljon kuin juuri erä- ja luonto-oppaaksi valmistuneen **Onni Kojon** vaelluksesta.

Onnilla oli neljä kuukautta aikaa kesällä 2019 ennen työn aloitusta Lapissa. Hän päätti käyttää ajan vaellukseen Hangosta Skibotniin. Onnin päiväkirjoista Anu Nylund on toimittanut puhuttelevan ja Onnin valokuvin täydentävän matkakertomuksen.

Hangosta alkanut vaellus kesti kolme kuukautta ja kolme viikkoa. Reittiä oli suunniteltu, karttoja tutkittu ja kokemusta luonnossa liikkumisesta oli paljon. Matkaa kertyi 2351 kilometriä ja taukopäiviä oli kymmenen. Eli keskimääräinen päivätaival oli lähes 23 kilometriä!

Reitti ei ole lyhin, vaan lähtee Hangosta Keski-Suomen kautta Pohjois-Karjalaan ja sieltä Kuusamon ja Sallan kautta, Ylläs-Pallastuntutien kautta Kilpisjärvelle ja edelleen Jäämeren rantaan Skibotniin.

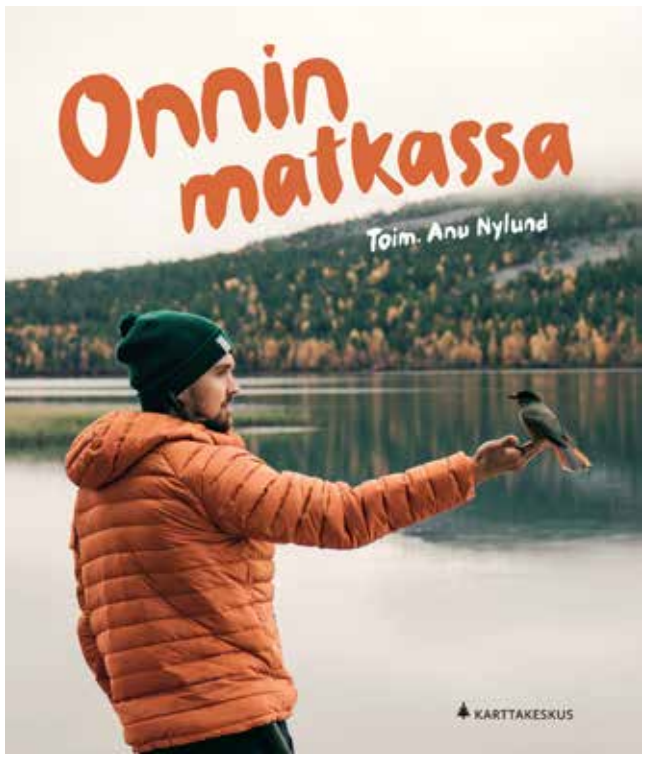
Kuvat ja reittikartat sekä Onnin kirjoittamat päiväkertomukset muodostuvat eläväksi kuvaelmaksi ikään kuin olisi itse vaeltamassa rinkka selässä. Sukulaistapaamiset ja täydentävien ruokapakettien nouto toivat matkalaiselle vaihtelua.

Onni kirjoitti Sallassa: ”*Täällä ois kahavia, kuului pihalta, kun näkivät minun lähestyvän. Kutsu kahville tuli juuri silloin, kun kävely oli tuntunut ylitsepääsemättömän turhauttavalta…. Istuin alas ja kaivoin kuksan esiin. Äijä oli kunnon true lappalainen.*”

Olin yhteydessä kirjan toimittaneeseen Anu Nylundiin, jonka poika oli samalla erä- ja luonto-opaskurssilla. Nylund kirjoitti:

”*Kun Onni sitten valtavan surullisella tavalla menehtyi, ja olin hänen muistokseen järjestetyssä tilaisuudessa Nuuksiossa loppusyksyllä 2020, totesin hänen äidilleen, että olisi varmasti arvokasta ja hienoa, jos Onnin blogikirjoitukset otettaisiin talteen. Onni oli helposti lähestyttävä ja lämminsydäminen ihminen ja muutama tapaaminen jätti kauniin muiston.*”

Nylund toteaa turvallisuudesta: ”*Kirjan kirjoittamisen aikana mietin sitä, että metsästystä olisi syytä rajoittaa niin, etteivät retkeilijät ja metsästäjät ikinä voisi joutua samoille reiteille ja riskit olisi ennakoitu. On tietenkin muitakin turvallisuuteen liittyviä tekijöitä, kuten luonnonolosuhteiden nopea muuttuminen. Ennakointi, riittävä luonnossa liikkumisen osaaminen, kokemus ja asianmukaiset varusteet ovat tärkeitä.*”

Anu Nylundin toimittama kirja Onnin matkassa on koskettava tarina, joka perustuu Onni Kojon blogikirjoituksiin.

Onni itsekin kirjoitti, että luonto on kaunis, mutta myös vaarallinen.

Onnilla oli haaveena itse kirjoittaa tämä kirja. Mutta hän ei enää nähnyt tätä kirjaa, koska hänen kulkunsa päättyi 17.10.2020 Urho Kekkosen kansallispuistossa metsästäjän hallitsemattomaan laukaukseen.

Nuori kulkija, vaellustarinoitsija, ystävällinen ja luontoa rakastava Onni on poissa. Hänen muistonsa elää ja hänen positiivinen elämänotteensa heijastuu Nylundin tekstistä. Puhutteleva kirja, jossa silmänurkkakin kostuu.

Antti Karlin

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti,
joka ilmestyy neljä kertaa
vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Paavo Ahonen
Veitsitie 14 A 9, 01640 VANTAA
puh.040 527 4639, pkahonen(at)gmail.com
Toimitussihteeri:
Satu Ojala,
puh. 050 5234 844, osatu7997(at)gmail.com
Tiedotustoimikunta 2024:
Taina Jääskeläinen (pj), Paavo Ahonen, Iitu Gerlin, Inka Helenius, Mikko Suominen, Satu Ojala
sähköposti: tiedotus(at)tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN
Painopaikka:
Sanoma Manu, Tampere
Ilmestymisaikataulu 2024:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3	**30.7.**	**6.9.**
4	**29.10.**	**5.12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun
jäsenpalvelun kautta,
puh. 09 8567 7450 tai
jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry,
Jäsenpalvelu,
Olympiastadion
Paavo Nurmen tie 1,
00250 Helsinki

SUOMEN LATU

Vuoden 2024 kolmas lehti
ilmestyy 6. syyskuuta.
Aineistot tähän lehteen on toimitettava 30.7.2024 mennessä osoitteella osatu7997(at)gmail.com

Suomen Ladun kevätkokouksen päätöksiä

Kokous päätti jäsenmaksuosuuksien korottamisesta vuodelle 2025 seuraavasti:

Henkilöjäsenyys 21 € (aikaisemmin 18,50 €)
Rinnakkaisjäsenyys 11,50 € (aikaisemmin 10 €)
Perhejäsenyys 32,50 € (aikaisemmin 28,50 €)
Nuorisojäsenyys 11,50 € (aikaisemmin 10 €)
Opiskelijajäsenyys 11,50 € (aikaisemmin 10 €)
Jäsenyhdistyksen kannatusjäsenyys 21 € (aikaisemmin 18,50 €)
Kevätkokous päätti myös Suomen Ladun suorajäsenyyden hinnaksi 40 € (aikaisemmin 52 €)

Näiden lisäksi tietysti tulee Tunturiladun sekä kerhojen osuus.

Liittyminen toiseen kerhoon

Tunturilatulainen voi nyt liittyä suoraan toiseenkin kerhoon ilman, että maksaa täyttä rinnakkaisjäsenyyttä Tunturilatuun.

Tunturiladun / kerhon henkilöjäsenyys pitää olla ja kirjautuminen Jäsenpolkuun vaaditaan, koska liittyminen tapahtuu tätä kautta.

Muutos on nyt aktivoitu järjestelmään. Kirjautuminenhan tapahtuu osoitteessa: suomenlatu.crmieportal.com/public/membership/new

Täältä valitaan kerho, johon halutaan liittyä.

Kuksantekijä on poissa

Pitkäaikainen tunnettu Tunturiladun ja Kolbman jäsen Ikäsusi nro 98 **Toivo Haavisto** menehtyi 21.2.2024 pitkällisen sairauden uuvuttamana yli 90 vuoden ikäisenä.

Topi oli syntynyt Ruoveden Muroleen kylässä. Työelämässä hän oli lähes 40 vuotta VR:n Tampereen varikolla huoltomiehenä pitämässä veturien laakerit rasvattuna ja pyörät pyörimässä.

Tunturikerho Kolbmaan ja Tunturilatuun hän liittyi vuonna 1969. Hän on tehnyt useita tunturivaelluksia sekä osallistunut moniin talkoisiin.

Hän täydensi Lapinharrastustaan keräämällä lähes tuhat Lappi- ja luontoaiheista kirjaa, joista osa on antikvariaateista löytyneitä arvoteoksia.

Saamelaiskäsitöiden kauneuden ja käytännöllisyyden lumoamana hän perehtyi saamelaiskäsitöiden valmistukseen.

1970-luvun puolivälissä hän aloitti pahkakuppien teon ja kehittyi siinä todelliseksi mestariksi. Topin käsitöitä, pahkakuppeja, puukkoja, koruja ja muita Lapin esineitä, on valmistunut pitkälti toista sataa ja niistä 80 esinettä on Arktikum-museossa Rovaniemellä.

Hän valmisti myös Susivihkiäisissä käytetyn stuorraniibin ja peskivyön.

Topi oli mukana jo vuoden 1970 Sudenpesän kunnostustalkoissa ja myös 1975 Susi-Talaksen rakentamisessa. Pitkillä vaelluksilla hän oli mukana muun muassa Karoliinihiihdossa Jämtlannissa, vaelluksilla Sarek'issa ja Sværholt'illa.

Johtajasusivaelluksensa hän suoritti vuonna 1975 hiihtämällä Saariselän tuntureilla yli kahden viikon ajan.

Topi oli eräiden Lapin ihmisten väärti. Hän kertoi mielellään juttua siitä, kun oli kyläilemässä **Oskari Kyrön** luona. Tarinoinnin lomassa Oskari sanoi keittävänsä kahvit ja tokaisi:

-Kiirutha ei pidä oleman!

Tästä tuli Topille mielilause ja se kuvaa hyvin hänen käsitöiden tekoaan. Yhden kuksan valmistukseen saattoi mennä aikaa useita vuosia.

Matti Rekola

Matti Rekola

Monille tunturilatulaisille ja muille ystäville on jäänyt kuksa tai koru muistoksi Topista.

Päivi Salminen

Metsää Tsarmitunturin alueella.

Tunturilatu on Utsjoen yhteismetsän osakas

Utsjoen Susi-Kiisaan kuuluvan maa-alueen myötä Tunturilatu on Utsjoen yhteismetsän osakas.

Käytännössä osakkuus on silloin tällöin näkynyt yhdistyksen pankkitilillä metsän myyntitulojen tuloutuksina.

Utsjoen yhteismetsän kaksi metsäpalstaa sijaitsevat Inarin kunnan puolella Tuurunharjussa ja Muddusjärven alueella. Pinta-alaa yhteismetsällä on vajaat 14 000 hehtaaria, josta metsämaata on hiukan yli puolet, loput vesialuetta ja joutomaata.

Yhteismetsä omistaa myös kaksi mökkiä. Muddusjärven mökin vuorokausimaksu on 80 euroa/vuorokausi, sauna, kaasu, polttopuut sekä vene kuuluvat hintaan.

Mökin aurinkopaneeli tuottaa sähköä valaistukseen.

Ukonjärven lähellä olevan lompolon rannalla oleva Tuurunharjun mökki on käytännössä puinen asuntovaunu, jossa on myös sauna. Mökissä on puulämmitys ja kaasukeitin.

Vuokraa Tuurunharjun mökistä peritään 25 euroa/vuorokausi.

Utsjoen yhteismetsän puheenjohtaja **Veikko Porsangerin** mukaan mökkejä käytetään melko aktiivisesti etenkin pääsiäisen aikaan ja kesällä.

Veikko Porsanger kertoo, että yhteismetsän yhteisöjäsenille, kuten tunturilatulaisille, on mökin vuokrauksen yhteydessä myönnetty kalastuslupia.

Utsjoen yhteismetsä ja yhteystiedot löytyvät internetistä omalta nettisivuilta www.utsjoenyhteismetsa.fi.

Päivi Salminen
Tunturiladun hallituksen ja kämppätoimikunnan jäsen

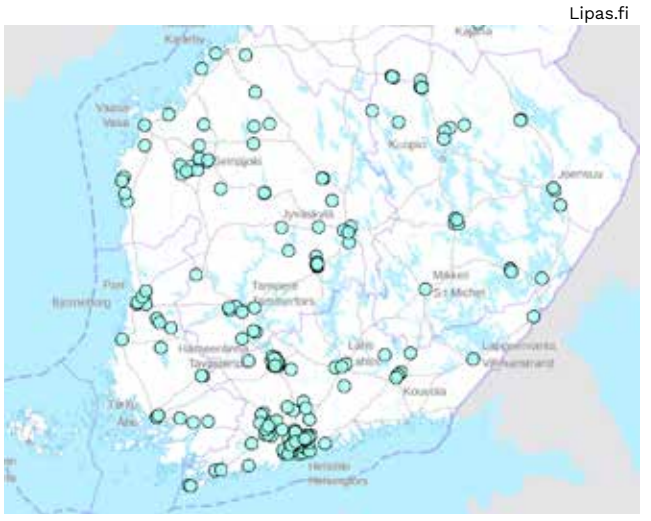
Utsjoen Ailiggaalta Tenolle.

LIPAS-tietokannassa ajantasaiset tiedot liikuntapaikoista

Lipas.fi on valtakunnallinen ja julkinen liikunnan paikkatietojärjestelmä, jota hallinnoi Jyväskylän yliopiston liikuntatieteellinen tiedekunta ja rahoittaa opetus- ja kulttuuriministeriö.

Tietosisältöä ylläpitävät liikuntapaikkojen vastuuhenkilöt kunnissa, yhdistyksissä, yrityksissä tai muissa liikuntapaikkoja omistavissa organisaatioissa. LIPAS-projektitiimi huolehtii tietojen yhtenäisyydestä ja kattavuudesta valtakunnallisesti.

Lipas.fi

Eteläisen Suomen kohteita paikkatietojärjestelmässä.

LIPAS-tietokannassa "liikuntapaikka" on kokoava käsite, joka käsittää liikuntaa varten rakennetut liikuntapaikat (esimerkiksi liikuntasalit ja pallokentät), liikuntaan ja ulkoiluun varustellut reitit (esimerkiksi kuntoradat, ladut ja retkeilyreitit) sekä virkistykseen ja ulkoiluun tarkoitetut virkistysalueet palveluvarustuksineen.

Käsite siis sisältää kaikki tietokantaan kuuluvat kohteet. Osa tietokannassa olevista "liikuntapaikoista" on liikuntaa tukevia palveluita ja rakenteita (esimerkiksi tyypit opastuspiste, keittokatos, laavu ja huoltorakennus).

Liikuntapaikan, ulkoilureitin tai virkistysalueen pitää olla julkisesti käytettävissä, huollettu ja asianmukaisesti varustettu. Pelkästään jokaisenoikeuksin käytettäviä paikkoja ja alueita ei lisätä LIPAS-tietokantaan.

Esimerkiksi virkistysalueen (lähipuisto, ulkoilupuisto tai vastaava) tulee olla kaavaan merkitty tai muuten päätöksellä perustettu ja maastosta tulee löytyä palveluvarustusta ulkoilua varten.

Lipas-tietokantaan kerätään tieto eri liikuntamahdollisuuksista mahdollisimman kattavasti, joten esimerkiksi kesä- ja talvikäytön ero konkretisoituu siten, että sama fyysinen paikka on tallennettu kahteen tai jopa kolmeen eri liikuntapaikkatyyppiin. Suomen liikuntapaikkojen kokonaismäärä ilmoittaminen vaatiikin yleensä laskentaperusteiden ilmoittamisen. Tärkeintä kuitenkin on, että liikuntapaikkojen käyttäjille, ylläpitäjille ja omistajille on saatavissa kattava tieto eri lajien harrastusmahdollisuuksista.

Liikuntapaikkojen perustietosisältö pyritään pitämään valtakunnallisesti ajan tasalla ja kattavana. Tietosisällön tilaa seurataan. Kun tiedot on kerätty yhtenäiseen tietokantaan koko Suomesta samalla tavalla, tietoja voidaan vertailla ja hyödyntää eri toimijoiden tuottamissa palveluissa.

LIPAS-tietokantaan tallennetut tiedot ovat julkisesti selattavissa www.lipas.fi - verkkopalvelussa ja avoimesti kenen tahansa käytettävissä. näkyvyyttä liikunta- ja virkistyspaikoilleen.

LIPAS-tietokannan tietosisältö on avointa dataa. Lisenssin mukaan aineiston käyttö on maksutonta, vapaata ja aineistoa saa rikastaa ja hyödyntää yritystoiminnassa. LIPAS-tietoja käytettäessä on mainittava tietolähde: Jyväskylän yliopisto, Lipas-tietokanta ja otoksen päivämäärä.

Lähde: https://www.jyu.fi/fi/lipas-liikunnan-paikkatietojarjestelma

LAPIN AUTIOTUVAT

Kalmakaltio

Kalmakaltion tupa syksyllä 1969 ruskan värjäämässä koivikossa.

Kalmakaltion autiotupa sijaitsee Enontekiön itäosissa Käkkälöjoen ja Kalmakaltionojan (Galbmagáldujohka) yhtymäkohdan lähellä korkean harjun juurella.

Tupa on ikivanha ja se on mainittu jo Samuli Paulaharjun kirjoissa 1920-luvulla. Tupa oli merkittynä 1940-luvun Taloudellisissa kartoissa ja nykyään kaikissa uusissa kartoissa.

Kalma-sana viittaa viikatemieheen ja vanha kansa uskookin, että tuvassa kummittelee. Tosikot väittävät, että kalma tarkoittaa kylmää. Saamenkielinen nimi Galbmagáldu tarkoittaakin kylmää lähdettä.

Tuvan kautta on kulkenut vanha kulkukeino, jota Samuli Paulaharju kuvailee Taka-Lappia kirjassa: *... jos joku mieletön lähtee Enontekiön Nunnasesta oijustamaan Inarijoen Angeliin, hänen täytyy kuin metsän elukan tarpoa villitunturia seitsemin, kahdeksin peninkulmin.*

1960-luvun alkupuolella saksalaiset partiolaiset vaelsivat ahkerasti tätä pitkää erämaataivalta Nunnasesta Inariin. Useimmat heistä varmasti yöpyivät Kalmakaltiossa.

Vaelluksellani Muotkatunturelta Pallakselle 1969 syyskuussa tulin Kalmakaltion autiotuvalle ensimmäisen kerran. Vaskojoelta lähtien käytin karttana Pohjois-Suomen retkeilykirjasta vuodelta 1964 kopioimaani piirrosta. Se oli Taloudellista karttaakin huonompi, mutta yllättävän hyvin sillä pärjäsi.

Tulin Peltotunturin suunnasta koillisesta vanhaa lapinkylän polkua pitkin ja sekavassa harju- ja suppamaastossa aloin arvailemaan missä kämppä voisi olla. Mutkittelevan Kalmakaltionojan rantapusikoihin ei tehnyt mieli mennä rymyämään. Pysyttelin harjun laella ja katselin tiiviisti alas jokivarren koivikkoon. Taakse katsoessani havaitsin koivikosta tuvan piipun. Olin jo mennyt jonkun matkaa ohitse.

Tuvassa oli hatara ovi, muovilla paikattu ikkuna ja valtava piisi nurkassa. Epätasainen laveri ja pieni pöytä ikkunan edessä olivat ylellisyyttä kahden viikon louteella yöpymisten jälkeen. Tupa ei lämmennyt pienellä piisivalkealla, mutta sain ainakin ruokaa valmistettua. Syyskuun pakkasissa karaistuneena yövyin kalseassa tuvassa.

Aamuaskareita tehdessäni ulkoa kuului kolinaa. Pian hämärään tupaan astui kaksi vaeltajaa ja katselin heitä silmät ymmyrkäisinä kuin kummituksia. Tottahan minä pelästyin, kun en kymmeneen päivään ollut muita ihmisiä nähnyt.

Polkutiellä kohti Nunnasta kulkiessani tuli puolivälin paikkeilla takaapäin koivunrangoilla lastattua peräkärryä vetävä traktori. Traktoria ajoi silmäpuoli lapinmies, joka pysähtyi ja tarjosi kyytiä. Kyyti kelpasi, joten heitin rinkkani peräkärryyn ja nousin itse rankakuorman päälle. Sieltä korkealta keikkuvan kuorman päältä pystyin mukavasti ihailemaan ympäristön maisemia koivunlatvojen ylitse.

Vuoden 1989 huhtikuussa hiihtovaelluksella Torneträskistä Inariin tulin kumppanin kera taas Kalmakaltioon. Tupa oli mennyt huonompaan kuntoon ja ulko-ovea avatessani se kaatui päälleni. Piisikin oli huonossa kunnossa ja tulien teko sinne arvelutti. Puutteista huolimatta yövyimme tuvassa.

Saman vuoden syyskuussa tulimme pienellä porukalla Lemmenjoen suunnasta Kalmakaltiolle ja haaveilimme kämppäyöpymisestä. Tuvalla olikin Metsähallituksen miehet tekemässä peruskorjausta ja jouduimme viettämään kylmän yön ulkona loutees-sa. Miehet korjasivat tuvan hyvään kuntoon, vaihtoivat lahonneita hirsiä ja tilkitsivät rakoja. Katon he korjasivat ja purkivat piisin, jonka tilalle laittoivat kamiinan. Lattiat, laverit sekä pöytä tehtiin sileistä laudoista ja ovipäätyyn valmistui lautaeteinen.

Kaksikymmentä vuotta myöhemmin tupa oli vielä hyvässä kunnossa, vaikka autotie tuli lähelle.

Joutenkulkija jostakin

Susikyröön matkustaminen junalla helpottui

Talvisena lauantaina 16.3.24 lähdimme autollani Oulusta kohti Susikyröä Owlan kevätkerhoviikolle. Samanaikaisesti toinenkin auto lähti matkaan Oulusta. Maanantaina lähti vielä kolmas auto kohti Susikyröä. Kaikkiaan meitä oli kahdeksan viettämässä mukavaa kevätkerhoviikkoa Susikyrön Vanhassa kämpässä.

Reittimme oli perinteinen tarkoittaen pysähdys Tornion ABC:llä ja lounas Pellossa Vihreällä pysäkillä. Matkaajat oli tankattu ja vielä piti tankata autoni Kolarissa.

Kolarista lähdettyämme tuulen tuivertaessa ja alkukevään märän lumen piiskatessa autoani jään terävään peitteeseen niin vastaan tuli peräkärryä vetäen pienoisbussi, jossa luki Rundgren.

Tuolloin ajaessani ajattelin että tuo on normaalia turistiliikennettä tai muuten vaan vapaa-ajan viettoon tunturissa liittyvää. Kerhoviikolla meille selvisi että kyse olikin aivan muusta ja jopa Tunturilatua merkittävästi koskettavaa. Tuosta sitten myöhemmin tässä kirjoituksessani.

Muoniossa kävimme vielä sveitsiläiset suklaaherkut nauttimassa Swiss Cafessa. Mainio on tämä paikka ja aina yhtä mukavan mielen tuova. Susikyrön parkkipaikan, Pallaksella käydyn Nammalakurun varaustuvan avaimen hakemisen jälkeen, tavoitettuamme majoituimme Vanhaan kämppään, jota **Kramsun Paavo** ystävällisesti oli jo esilämmittänyt meille.

Koko kerhoviikon saimme kylpeä Paavon lämmittämissä Pekan-Oskarin mukavissa ja rentouttavissa löylyissä. Mainio paikka.

Kerhoviikkomme sisälsi perinteisiä hiihtoretkiä Raattaman Reittien ajamilla laduilla. Muutamana päivänä tuima tuuli oli kanssamme laduilla ja tunturissakin. Vuontiskierros Vuontisjärven ympäri, Varkhaankierros, jonka reitin kodassa makkarat lämmittäen, Raattamaan kierros kaupalle, Porokotajärven kotakahvilassa lättykahvit, Monteliin ja Nammalakuruun kiipeämiset ja niin edelleen.

Nammalakurun autiotupakirjan merkinnät 2.1.24 lumivyöryssä menehtyneiden äidin ja pojan kirjoitus toi mieleen luonnon ja tuntureiden arvaamattomuuden. Vaeltaja kokee aina pienuutensa tuntureiden tuiverruksessa. Parempi on olla lähtemättä silloin tunturiin.

Kolme meistä hiihtovaelsi tiistaista torstaihin hyvässä säässä Hetasta Paavontalolla nautittujen nisukahvien jälkeen Pyhäkeron kautta Sioskurun ja Hannukurun varaustuvissa nukuttujen öiden jälkeen Susikyrön Vanhaan kämppään jatkamaan kerhoviikkoamme muiden kanssa. **Torstai-iltana** oli ehdottomasti käytävä Vuontispirtin poronkäristys muusin kera nauttimassa. Nam. Viimeisenä kerhoviikon päivänä perjantaina osa meistä hiihti vielä Vuontiskierroksen Vuontisjärven ympäri päätyen Porokotajärven kotakahvilaan lättykahville. Yksi meistä kävi Varkhaankierroksen ja toinen hiihtäen Raattaman kierroksen Ahovaaran kautta poiketen hänkin lättykahville Porokotajärven kotakahvilaan.

Hannu Liljamo

Hiihtovaellus jatkuu kohtia Hannukurua.

Lauantaiaamu tuli ja oli aika kotimatkamme. Kerhoviikko meni nopeasti.

Niin se ennen Kolaria kohtaamamme pienoisbussi ja sen merkitys Tunturiladulle. Susikyröön on 1.7.2023 alkaen ollut paljon helpompi tulla julkisilla kulkuvälineillä Kolarin junalta.

Sieppijärvinen Liikenne Rundgren Oy liikennöi joka päivä Kolarin junalta reitin Kolari-Muonio-Vuontisjärvi-Hetta.

Tiedustele Matkahuollosta ja lähde VR:n kyydissä Susikyröön rentoutumaan. Tosin eräoppaanakin tunnettu Kai ”Kuju” Hyttinen laulaa levyllään Lappi sydämeni vei kappaleen Lapissa vietetyn hiihtoloman jälkeen Revohkasta Lappiin ”...niin lepäämään on pakko päästä töihin”.

Hannu Liljamo
Owla

Tunturilatulaiset koolla Janakkalassa

Tunturilatu ry:n kevätpäivät ja kevätkokous alkoivat virallisesti lauantaiaamuna lipunnostolla leirikeskus Rantalahdessa, Janakkalassa.

Lipun nostivat Kuokten puheenjohtaja **Jyrki Lilleberg** ja kämppäisäntä **Erkki Maununen** Alppaksesta. Tervetuliaispuheen toimitti Alppaksen puheenjohtaja **Jarno Jääskeläinen**.

Alkuseremonioiden jälkeen lähdettiin kävellen tutustumaan Hämeen viimeisimpään keskiaikaiseen Pyhän Laurin harmaakivikirkkoon, joka on vihitty käyttöön vuonna 1520.

Perimätiedon mukaan samalle paikalle rakennettiin ensimmäinen kirkko jo 1200-luvulla ristiretken jälkeen. Suntio odotti meitä esitelläkseen kirkon mielenkiintoista historiaa ja esineistöä sekä pääsimme kuulemaan upeaa urkumusiikkia kanttorin soittamana.

Tästä siirryimme Laurinmäen Torppariin museoon, jossa paikallinen opas kertoi meille rakennusten ja alueen historiasta. Pääsimme tutustumaan paremmin muun muassa Vähä-Kurjen paritupaan ja mamsellityyppiseen tuulimyllyyn. Mylly oli rakennettu vuonna 1882 Leppäkosken Sipilään, josta siirretty museoalueella 1964.

Lähimaastosta löytyi myös luontopolku, josta oli näkymät Hakoisten Linnavuorelle joka kohoaa 63 metriä Kernaalanjärven pinnan yläpuolelle. Polulta löytyi myös Laurinlähde, jota pidetään yhtenä Kanta-Hämeen tärkeimmistä uhrilähteistä, vanhalta nimeltään Taaran lähde.

Polun vierustaa kulki myös juoksuhautoja vuoden 1018 Tarinmaan taistelusta.

Tunturiladun sääntömääräinen kevätkokous pidettiin lauantaina, jonka avasi etäyhteydellä Tunturiladun puheenjohtaja **Paavo Ahonen**. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Tunturikerho Alppaksen sihteeri **Taina Jääskeläinen** ja kokouksen sihteeriksi kutsuttiin Tunturiladun sihteeri **Marita Jääskeläinen** sekä pöytäkirjan tarkastajiksi **Hanna-Mari Sinilehto** Kolbmasta ja **Anja Kylävalli** Logista.

Kevätkokouksessa keskeiset asiat olivat viime vuoden toiminnan ja talouden tarkastelu sekä tilinpäätöksen vahvistaminen. Toimintakertomus toi esille vuoden 2023 Tunturiladun hallinnon sekä varsinaisen toiminnan. Tilinpäätös vahvistettiin ja vastuuvapaus myönnettiin hallitukselle ja muille tilivelvollisille.

Mahdollinen Suomen Ladun jäsenmaksujen korotus puhututti osallistujia, jota tultaisiin käsittelemään saman viikonlopun aikana olevan Suomen Ladun kevätkokouksen kanssa Kiilopäällä.

Tulevia syyspäiviä oli esittelemässä **Kirsi Tenhunen** Tsietsasta, jotka tullaan järjestämään Kylpylähotelli Runnissa, Iisalmessa.

Taina Jääskeläinen

Iltanuotiolla.

Kirsi Tenhunen

Kevätkokoukseen osallistui 33 henkeä, joista neljä etänä.

Antero Rutanen

Kevätpäivien avajaiset.

Kevätpäiville osallistuville tuli mahdollisuus ostaa tulijaisia, kun Ikäsusi **Matti Rekola** Kolbmasta oli paikan päällä myymässä edesmenneen **Toivo, Topi Haaviston** taidokkaita käsitöitä. Tuotot ohjautuvat Tunturiladun kämppien käyttökuluihin.

Kevätkokouksen jälkeen pääsi halutessaan telttasaunaan saunomaan ja talviturkin heittämään Kuotolanjärveen, jossa silkkiuikut näyttivät meille mallia. Taustalla kaulushaikara ilmoitti olemassaolostaan ja ruskosuohaukkapari näyttäytyi meille liidellen järven päällä.

Maittavan illallisen jälkeen kokoonnuimme laavulle tietovisan pariin, jossa aiheena muun muassa maantieto, saamenkieli sekä lajintunnistustehtävät.

Taina Jääskeläinen

Vierailuilla Vähä-Kurjen parituvassa.

Taina Jääskeläinen

Torpparimuseon alueella on mamselllityylinen tuulimylly.

Tiukan kisailun jälkeen nautimme iltapalaa nuotion äärellä makkaraa ja lettuja paistaen.

Sunnuntaina aamutoimien jälkeen Janakkalan Ladun pitkäaikainen puheenjohtaja **Eija Paturi** tuli esittelemään Janakkalan ulkoilureittejä ja alueita, jotka sopivat erinomaisesti päiväretkeilyyn. Pienen tauon jälkeen Taina Jääskeläinen Alppaksesta piti 72 tuntia varautumiskoulutuksen, joka on viranomaisten ja järjestöjen laatima varautumissuositus esimerkiksi pitkän sähkökatkon aikana.

Kevätpäivät saivat päätöksen lipunlaskun ja lounaan jälkeen. Tunturiladun kevätpäiviin ja vuosikokoukseen osallistujia oli yhteensä 33, joista kevätkokoukseen etänä osallistui neljä henkeä. Osallistujia oli yhdeksästä eri kerhosta.

Juhani Jauhiainen

Tavoitteena Kiilopää Urho Kekkosen kansallispuistossa.

Kolbman erämaa-alueiden ja kansallispuistojen hiihtovaellus 2024

Kolbman kevään hiihtovaellus tarjosi innokkaille kahden viikon lumiloman Muotkatunturien ja Hammastunturin erämaihin.

Mahdollisuus oli myös osallistua vain toiselle viikolle joko Giellajohkan lomakylästä Ahkuntuvalle Lemmenjoen Njurgalahteen tai Ahkuntuvalta Kiilopäälle.

Vaelluksen johtajana toimi **Juhani ”Jussi” Jauhiainen**, joka oli suunnitellut mielenkiintoisen reitin alueiden läpi. Jussi oli saanut sovittua matkaan mukaan myös ison pakettiauton, jolla ahkiot kulkivat mukavasti vaellusten lähtö- ja päätöspisteille. Pakettiauto osoittautui kullanarvoiseksi myös vaelluksen aikana.

Ensimmäiselle viikolle osallistui viisitoista vaeltajaa, joista osalla oli vahvaa talvivaellusosaamista, mutta mukaan saatiin myös ensimmäiselle pitkälle hiihtovaellukselle osallistujia.

Ahkioiden odottaessa saapuvia vaeltajia Giellajohkan pihassa kauniissa rivissä, odotukset tulevalle vaellukselle olivat korkealla.

Sääennusteet eivät kuitenkaan helppoja kilometrejä lupailleet plusasteillaan ja pisaran kuvillaan.

Lähtö Kielajoelta Muotkatuntureiden erämaa-alueelta.

Sunnuntai 7.4.

Värikkäät taviokuurnat pyrähtelivät Giellajohkan tuvan ruokintapaikalla viihdyttäen aamupalaa nauttivia vaeltajia. Ruokailun jälkeen lähdettiin maastoon kohti Honkavuoman Latvajärveä.

Matka eteni letkassa läpi metsäisten osuuksien ja järvien halki Alempaa Honkavuomaa mukaillen. Kuten oli ennakoitu hanki ei kantanut ja moottorikelkanjälkiä ei suuremmin maastossa ollut.

Karavanaani eteni kuitenkin suunniteltuun yöpaikkaan. Pilvet olivat sen verran korkealla, että kaksi ryhmästä tarttui tilaisuuteen käydä iltahiihdolla Peltoaivilla.

Maanantai 8.4.

Vaellus jatkui Honkavuoman Latvajärveltä kohti lounasta seuraillen Alempaa Honkavuomaa, ylittäen vedenjakajan Karhuojalle ja Vuomajoelle päätyen illaksi laaksoon Piekanaäytsin kohdille.

Matkan varrella nähtiin riekko ja korppi sekä koskikara avoimen veden partaalla. Säätila oli sen verran huono, että Koarvikozzan huiputus ei onnistunut.

Tiistai 9.4.

Päivän tavoitteena oli saavuttaa Kurtojoen kämppä. Matkaa upottavassa hangessa ja joitakin pelastavia kelkanjälkiä seuraten sinne kertyi lähes 20 kilometriä läpi Poikkipään satulan ja Saukkokaltion pohjoispuolitse.

Letkan vetovastuuseen pääsivät kaikki halukkaat, pienikin veto auttoi aina eteenpäin. Pitkän päivän aikana alkoi tihuttamaan vettä, joka kasteli varusteita.

Kämpällä sitten olikin melkoinen kuivausurakka, kun kaikkien märkiä varusteita ripusteltiin tupaan viritetyille pyykkinaruille. Onneksi vettä saatiin kämpän lähellä virtaavasta joesta, jolloin illan askareet sujuivat joutuisammin.

Keskiviikko 10.4.

Ihan ei voinut kehua kaikkien vaatteiden kuivuneen yön aikana kämpässä, mutta olivat ainakin kuivempia. Lähtösuunta otettiin heikosta kelkanjäljestä, jota seurattiin koko päivä. Matka sujui sen ansioista mukavasti.

Ikävästi kuitenkin vesisade kasteli jälleen hiihtäjät ja kun tavoite jäi pitkälti suunnitellusta yöpaikasta, joutui majapaikan pystyttämään märissä varusteissa Pyhäselän pohjoispuoleiseen laaksoon. Vettä ei löytynyt, joten ilta kului rattoisasti lunta sulatellen.

Päivän aikana tavattiin jälleen riekko sekä punatulkku ja hiihtoa tarkkaili hiiripöllö yksinäisen männyn latvasta.

Torstai 11.4.

Aamulla vaelluksen johtaja kutsui asiantuntujaraadin koolle pohtimaan vaelluksen jatkoa. Kelin ollessa tosi haastava ja upottava ja matkan edetessä hitaasti, ei ollut toivoa kiertää suunniteltua lenkkiä Vaskojoen kämpän kautta.

Reittiä muutettiin ja ensimmäiseksi etapiksi otettiin Angelintie. Sen tavoittamiseen kului useampi tunti lähinnä umpisessa hiihtämistä. Tien varressa saatiin yhteys paikalliseen taksiyrittäjään, jonka pikkubussi kuljetti vaellusväen Tirroon Kotkajärven pohjoispäähän.

Ahkioita kuljettamaan saapui matkassa ollut iso pakettiauto, joka onneksi lomaili ”lähimaisemissa”. Leiri pystytettiin tien läheisyyteen. Tiaisia ja muita pikkulintuja pyrähteli metsikössä ihmet-

Menesjärvellä kohti Lemmenjoen kansallispuistoa.

telemässä touhua ja kuukkelikin kävi tarkistamassa leirin tilanteen.

Perjantai 12.4.

Uuteen reittisuunnitelmaan kuului jäällä moottorikelkan jälkeä pitkin hiihtämistä. Aamu alkoi Kotkajärven valloituksella, joka sujui mallikkaasti.

Maakannaksen yli siirryttiin uraa pitkin Vaskojoelle, jonka jään päällä alkoikin olemaan paikoittain runsaastikin vettä. Saapasjalkaisilla oli tässä kohdin etu, mikäli saappaat olivat ehjät. Mainio testi saappaille.

Viimeistään Paatarilla oli monohiihtäjien monojen veden kestävyys testattu. Yöpaikka etsittiin Menesjoen varresta, mutta vesi jouduttiin sulattamaan lumesta joen ollessa haastavasti tavoitettavissa.

Lauantai 13.4.

Ensimmäisen viikon viimeinen hiihtopäivä käynnistyi Menesjoen vartta seuraten Menesjärvelle. Menesjoen ylitys puista siltarakennelmaa pitkin oli mielenkiintoinen tapahtuma. Kaikki pääsivät kuitenkin yli.

Menesjärveä päästiin hiihtämään lähempänä rantaa kulkevalla kelkkauralla, joka oli kohtuullisen kuiva.

Kannaksen yli Kuivajärvelle siirtyminen muutti asian, kun Kuivajärvi ei ollut lainkaan kuiva. Päivän päätteeksi saavutettava Ahkuntupa siinteli silmissä, joten jalkakylpy ei enää haitannut.

Viimeiseksi kelkkaura myötäili tietä ja tällä osuudella olikin isoimmat mäet viikon aikana. Menesjärvellä pääsimme ihailemaan maakotkan kaartelua puiden latvusten yläpuolella.

Illalla saunomisen ja yhteisen ruokailun jälkeen olikin mukava mennä nukkumaan sänkyyn. Osalla porukasta vaellusmatka päättyi tähän ja iso osa vielä jatkoi rohkeasti toiselle viikolle.

Tästä Alli jatkaa toisen viikon tapahtumista.

Sunnuntai 14.4.

Aamulla heräsimme Lemmenjoelta ja viimeistelimme ahkioiden pakkaukset. Sitten kaikki 19 hengen vaellustavarat sullottiin Sepon pakettiautoon, jotta pääsisimme toteuttamaan vaelluksen muutettua reittisuunnitelmaa.

Inarissa pois jäi muutama vaeltaja, jotka jatkoivat matkaa koteihinsa. Muut aloittivat kelkkauran hiihtämisen Inarin hiihtostadionilta pienessä vesisateessa.

Säätila parani päivän aikana ja jopa auringosta näkyi vilahdus. Nousua tuli sunnuntain aikana noin 200 metriä ja hiihtokilometrejä yhteensä 10.

Leiriydyimme kelkkareitin varteen aukealle paikalle. Lumi oli todella märkää ja se upotti paljon, mikä vaikeutti teltan pystytystä. Iltapuuhien ja lumensulatuksen jälkeen kaikki kömpivät telttoihinsa ja nukahtivat rentouttavan vesisateen rapinaan.

Maanantai 15.4.

Aamulla heräsimme kosteista teltoista aamupuuhiin pienessä lumisateessa. Ahkiot pakattuamme jatkoimme kelkkareittiä eteenpäin ja myös muutama kelkkailija ohitti meidät.

Aamupäivän hiihto sujui jouhevasti, sillä ensimmäiset kolme kilometriä oli pelkkää alamäkeä. Lounastauon jälkeen keliolosuhteet heikkenivät, sillä lumisade muuttui määräksi lumeksi, mikä kastoi kaiken. Onneksi saavuimme Kuoppajärven kodalle pitämään taukoa.

Tauon aikana neuvottelimme jatkosta ja päätimme aiemmasta suunnitelmasta poiketen leiriytyä kodan läheisyyteen. Päätökseen vaikutti kelin lisäksi edessämme siintänyt Kuoppajärvi, joka oli peittynyt noin 10 sentin paksuudelta vetiseen sohjoon. Sen yli hiihtäminen ei liiemmin innostanut ensimmäisen viikon sohjon kokeneita vaeltajia tai tämän vaellusviikon uusia vaeltajia.

Laitoimme siis teltat pystyyn ja nautimme mahdollisuudesta kuivattaa märkiä kamoja kodassa. Kodassa keskusteltiin myös läpi perinteiset armeija- ja synnytystarinat.

Tiistai 16.4.

Aamu valkeni ilouutisiin: Oli pakkasta ja hanki kantoi suksia. Klo 9.30 koko ryhmä oli valmiina ylittämään yön aikana jäätyneen Kuoppajärven sohjon. Kenenkään sukset tai monot eivät kastuneet ylityksessä!

Päivän pisin taival oli Hammasjärven läpi hiihtäminen. Sitä kuljettiin kuitenkin varsin reippaasti, sillä pakkanen oli senkin järven pinnan jäädyttänyt hyvin. Koko päivän ajan horisontissa siinsi Hammastunturi, joten sitä kohti oli ilo hiihdellä.

Iltapäivällä leiriydyimme Hammastunturin vanhan tuvan läheisyyteen. Leirialue oli varsin kalteva, mutta jokainen telttakunta löysi ainakin välttävän telttapaikan. Innokkaimmat ja hurjapäisimmät lähtivät iltahiihdolla vielä huiputtamaan itse Hammastunturia.

Nousua tuli riittävästi ja varsinkin viimeiset metrit koettelivat suksien pitoa. Osa nousi huipulle kuitenkin jopa ilman nousukarvoja! Alastulo oli osalle lystikästä hauskanpitoa ja osalle enemmän sekoitus kauhua ja kuolemanpelkoa.

Alkuviikon sohjoista lunta tuli jopa hetkittäin ikävä, koska nyt alas tultiin kivikovaa teräshankea pitkin. Kaikki selvisivät kuitenkin alas takaisin leiriin ja päivä päättyi onnellisesti.

Keskiviikko 17.4.

Aamu alkoi perinteisten aamurutiinien muodossa ja kun kaikkien ahkiot olivat valmiina, päivän taival sai alkaa. Tällä kertaa kartturina toimi Hannu, joka suoritti tunturisutta.

Jo heti ensimmäinen kilometri oli maaston puolesta haasteellinen ja monet ahkiot olivat kyljillään. Jatkoimme kuitenkin sinnikkäästi matkaa ja kuljimmekin aamupäivän upeissa maisemissa tuntureiden lomassa. Lounastaukoon mennessä aurinko oli alkanut paistaa ja auringon lämpö tuntui koko kehossa ja mielessä.

Iltapäivällä maasto oli taas paikoitellen haastava ja osa kulkikin reittiä välillä sukset kainalossa. Hanki nimittäin kantoi kävelijääkin! Pitkän hiihtopäivän kääntyessä jo iltaan saavuimme Ivalojoen rantaan ja olimme tavallaan jo todella lähellä Louhiojan tupaa. Edessä vaan oli jyrkkä ahkioiden kantaminen alaspäin, Ivalojoen ylitys ja ahkioiden saaminen jyrkännettä pitkin takaisin ylös. Tässä projektissa meni tovi, mutta hyvällä yhteistyöllä tästäkin selvittiin.

Sitten hiihdimme vielä hieman lisää ja vihdoin klo 20.30 saavuimme Louhiojan autiotuvalle. Päivä oli ollut pitkä, mutta upeat maisemat ja kaunis sää pitivät matkanteon mielekkäänä loppuun asti.

Eräässä teltassa pitkää hiihtopäivää juhlittiin herkkuillallisella: Härkistä ja perunamuussia viispippurikastikkeen ja puolukoiden kera. Jonkun kaakaoon tarjottiin myös pieni tilkka rommia. Onnellisina mutta väsyneinä retkikunta vaipui levolliseen uneen, sillä seuraavalle aamulle ei ollut tiedossa aikaista herätystä.

Torstai 18.4.

Aamulla leirissä nukuttiin pitkään, sillä keskiviikon pitkä hiihtopäivä oli koetellut kaikkia, niin ihmisiä kuin Ismon monoakin, joka oli mennyt rikki.

Osa viettikin lepopäivän Louhiojan tuvalla nautiskellen ja Ismon monoa korjaillen. Osa retkikunnasta lähti huiputtamaan Koppelovaaraa. Koppelovaaran huipulla pidettiin lounastauko ja sen jälkeen Antti löysi läheltä vielä upean näköalapaikan, jossa otettiin monet onnistuneet valokuvat.

Illalla leirissä pidettiin tiettävästi ainakin yhdet letukestit.

Perjantai 19.4.

Aamulla heräsimme hieman totuttua rytmiä aikaisemmin, koska tiedossa oli pitkä hiihtopäivä. Klo 9.00 kaikki olivat valmiina ja hyvästelimme Louhiojan tuvan. Suurin osa retkikunnasta aloitti päivän kävelemällä, koska maasto oli varsin haastavaa. Kävely oli hyvä päätös, sillä etenemisvauhti oli lähes päätä huumaava. Ensimmäinen tauko pidettiin upean järven rannalla täydessä auringonpaisteessa.

Tauon aikana Ismon aurinkolasit hävisivät, mutta onneksi Sepolta löytyi varalasit lainaksi. Tauon jälkeen hiihtäminen jatkui, mutta etenemistä hidastivat muun muassa puron ylitys sekä porojen ruopimakuopat lumessa. Välillä poron kakkaa oli enemmän kuin lunta.

Lounaan jälkeen hiihdimme kaikkien iloksi pienen lisälenkin ennen kuin olimme taas oikeassa suunnassa. Tolosjoen varren laavulla pidimme pidemmän tauon, jossa paistoimme kaikki repuista löytyvät makkarat.

Laavulta hiihdimme vielä tunnin verran eteenpäin ja leiriydyimme upealle paikalle joen varteen.

Lauantai 20.4.

Aamulla heräsimme kiprakkaan keliin, sillä yöllä pakkasta oli ollut 17 astetta ja aamullakin oli vielä 14 astetta pakkasta. Se ei kuitenkaan menoa haitannut, sillä viimeisen leiriaamun kunniaksi leirissä ehdittiin viettää myös yhdet lettukestit.

Lettujen päälle oli tarjolla kaikki ahkiosta vielä löytyneet herkut eli karpaloita, kinuskikermaa ja vadelmahilloa. Kun letut oli saatu naamaan, olikin aika lähteä kohti Kiilopäätä.

Ekalla tauolla tuli hiihtäjä vastaan, muuten saimme kulkea hiihtoreittiä rauhassa aina Saariselälle asti. Siellä haasteena oli muutama tienylitys sekä kelkkauralla vastaan tullut lumikissa.

Lounastauko pidettiin ennen Ahopäille nousua ja siinä samalla ruokittiin yhtä kuukkelia. Ahopäille nousu oli varsin intensiivinen, mutta sen jälkeen sai lasketella Kiilopäälle asti.

Vaellus saatiin siis onnistuneesti päätökseen. Illalla halukkaat pääsivät vielä Kiilopään savusaunan rentouttaviin löylyihin sekä avantoon tunturipuroon. Vaellus päätettiin yhteisesti hyvän ruoan parissa ravintola Kammissa.

Kaikki olivat yhtä mieltä siitä, että oli todella antoisaa vaeltaa juuri tämän porukan mukana ja olla Jussin johdettavana. Näiden ihmisten kanssa vaellukselle voisi lähteä koska vain uudestaan!

Sari Rinta-Luopa
Alli Koskimäki

Sateiden välissä kamat kuivumaan.

KÄMPPÄTOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Ahkerille käsipareille töitä kesän talkoissa

Tätä kirjoittaessani on täällä etelässä todellinen takatalvi, sillä huhtikuun loppupuolella on satanut lunta ja pitänyt pakkasia. Näyttää, että Tunturiladun kevätkokous ja kevätpäivät Janakkalan Rantalahdessa 26-28.4.2024 saadaan vietettyä keväisemmässä säässä. Mutta kyllä lunta on tullut paljon myös pohjoisessa.

Nyt kun Susikyrön polut oli lingottu mahdollisimman aikaisessa vaiheessa lumesta, niin sitä helpompi ne on myöhemminkin puhdistaa. Linkousta on jatkettu pääsiäisen molemmin puolin kerhoviikkolaisten toimesta, jotta seuraaville tullioille on kunnon kulkureitit. Tästä kiitos heille, jotka ovat näin tehneet.

Valitettavasti käyttäjissä on myös paljon heitä, joita lumityöt eivät syystä tai toisesta kiinnosta.

Lapissa on tällä hetkellä paljon lunta, etenkin kämppien katoilla. Jäsenet ovat huolehtineet kattolumien pudotuksesta, kuten on tapana ollut. Kiitos ahkerille pudottajille, jotka ovat hiihtolenkkiensä lomassa homman hoitaneet.

Susikyrön tien ja pihan auraukset on hoidettu sopimuksen mukaan hyvin.

Huomio on kiinnittynyt myös siihen, ettei varsinkaan talvella viitsitä tyhjentää lasku- eikä tuhkaämpäreitä niille varutuille paikoille, vaan nakataan kuistilta nurkan taakse. Lumihan sen peittää, mutta mitä tekee kevät?

Susikyrön kaivon pumppu lopetti toimintansa helmikuussa, luultiin olevan jäässä, mutta ei se jäässä ole vaan siinä on jonkinlainen mekaaninen vika. Kämppätalkoissa pumppu otetaan korjaukseen, toivottavasti tilatut varaosat auttavat asiaan.

Susi-Kiisa ja Susi-Talas ovat rauhallisemmassa käytössä, joista ei tällä hetkellä ole mitään ihmeempää kerrottavaa, paitsi Talaksen kaasuhellan paineensäädin vuoti, käyttäjät vaihtoivat varastosta kunnossa olevan tilalle, kiitos.

Kaikille kämpille on tilattu virallinen nuohooja tekemään nuohoukset ja tarkastukset kämppäkierroksen aikana.

Tulevan kesän kämppätalkoot järjestetään seuraavasti: Susikyrö viikolla 23, Susi-Kiisa viikolla 24 ja Susi-Talas viikolla 25**.**

Laittakaa ajankohdat ylös kalenteriinne, jos haluatte mukaan niin kiireesti yhteyttä Sirpaan, puh 050 5975811, uskon että kaikille halukkaille löytyy puuhaa.

Talkootöitä on suunniteltu tehtäväksi tuttuun tapaan. Kaikki kämpät siivotaan ja tehdään normaalit huoltotoimenpiteet.

Teemme myös uudistustöitä niin rakennuksille että alueiden varustusten suhteen unohtamatta polttopuiden tekoa, joka kämpällä, tässä muutamia luetellen. Tarkemmin tehtävät jaetaan talkoiden aikana.

Meihin voi aina ottaa yhteyttä kämppiin liittyvissä asioissa. Jäsenistöltä on tullut muutamia kehitysehdotuksia koskien kämppiä tai varusteita.

Esimerkiksi. Aihkiin ja Pekan-Oskariin olisi kiva saada etätyöskentelyä varten selkänojalliset tuolit, vanhaan kämpään toinen kaasukeittopiste ja mahdollisesti liikuteltava apupöytä. Aihkiin pitkät verhot, kun nykyiset kappamalliset rajoittavat näkyvyyttä. Pyrimme hoitamaan nämä kesän kämppäkierroksella.

Hyvää kevätkesän jatkoa kämppätoimikunnan puolesta toivottaen.

Kämppäisäntä
Erkki Maununen

Irma Rytkölä

Lumenpoistotalkoot Pekan-Oskarin katolta.

Auki lapioidut portaat.

Puut kävivät vähiin talven aikana Susikyrössä.

Oletko jo hankkinut Tunturiladun kangasmerkit?

Susijärjestelmä sai uuden arkikäyttöön tarkoitetun susimerkin edelleen käytössä olevan perinteisen merkin rinnalle. Tavoitteena on madaltaa kynnystä susimerkin käytöstä yleensä sekä tehdä susijärjestelmää tunnetuksi.
Merkki on kaikille susiarvoille samanlainen.

Tunturiladun merkistä on teetetty myös samantapainen kangasmerkki.

Merkkien taustalla on liimapinta, joten ne voi joko ommella tai silittää kiinni kohteeseensa.

Merkkien hinta on 2 €/kpl tai 5 €/3 kpl.

Saatavana kun ”kauppa on auki” eli Tunturiladun tapahtumien yhteydessä tai ottamalla yhteyttä Inka Heleniukseen helenius.inka@gmail.com

KAUPPA AUKI

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Avaimenperä	5,00
Kangasmerkit	2,00/kpl tai 3 kpl/5,00
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	0,00 + postimaksu
Kuudes vuosikymmen -kirja	0,00 + postimaksu

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Maksuasioista:

Tunturiladun pankkitili on **Oma Säästöpankki FI11 4108 0010 3176 86**. Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen taloudenhoitajalta:
helenius.inka@gmail.com
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

Avain lahjaksi!

Oletko miettinyt, että tunturilatulaiselle mieleinen lahja on kämppäavain. Sen voi ostaa lahjaksi henkilölle joka on ollut Tunturiladun jäsen vähintään vuoden.

TIEDUSTELUT:
Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811
sirpa.alapuranen@luukku.com

Onko sinulla resepti retkimuonien helmeen?

Kolmisenkymmentä vuotta sitten vaellusporukkamme muonat koostuivat valmiista pakkauksista. Siinä vaiheessa, kun liha- ja kanapata alkoivat maistua samalta, ryhdyimme kehittelemään kuivatuista raaka-aineista omia reseptejä.

Haasteellisinta oli aluksi perunan kuivaaminen ja niinpä tilasimme sitä eri muodoissa erilaisiin tarpeisiin. Kymmenen kilon säkki oli kuitenkin aika suuri, vaikka siitä ammennettiin purtavaa useammallekin porukalle vuodessa.

Jauhelihan, broilerin jauhelihan ja juuresten kuivaaminen onnistui helposti, kun oli hyvät ohjeet.

Kerhossamme Geatkissa on ollut tapana, että ruuat valmistetaan koko porukalle yhdessä. Jokainen oli vuorollaan kokkina joko yksin tai kaverin kanssa. Rinkasta löytyivät aineet sen päivän ruualle.

Yksi suosikkiruuista on ollut ”mokko”, jolle emme ole sen parempaa nimeä keksineet. Se koostui kuivatusta perunasta, jauhelihasta, borssikeittoaineksista, joita höystettiin koskenlaskijalla ja erilaisilla mausteilla. Joukkoon laitettiin esimerkiksi lihalientä, kuivattua persiljaa, mustapippuria.

Inspiraatio mokkoon löytyi kaupasta, kun silmiin osui valmis borssikeittoainespussi.

Periaatteenamme on ollut, että tarjolla pitää olla hyvää ruokaa, joka nautitaan yhdessä.

Mitä ruokaohjeita sinä olet havainnut reissussa hyväksi?

Lähetä postia ennen heinäkuun loppua, niin saadaan seuraavaan lehteen jo jokin mielenkiintoinen ohje.

Ja hyvä olisi jakaa myös tietoa siitä, mitä kaikkea olet itse kuivattanut vaelluksille ja miten.

Satu Ojala
osatu7997@gmail.com

SSidde Pixabay

Aina parempi olisi, jos sinulla olisi kuva/kuvia kehittelemistäsi ruuista ja tarkat ohjeet. Tämä kuva on napattu kuvapankista.

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

24.–26.5. Melontaretki Koloveden kansallispuistossa (Tsietsa)
Omin varustein rauhalliseen tahtiin luontoa tarkkaillen. Tied. ja ilm. Leenalle p. 044 082 1045 tai leenaholopainen63@gmail.com 19.5. mennessä. Kajakkeja mahdollisuus vuokrata lähtöpaikalta.

24.–26.5. Vaellusperuskurssi Tiilikkajärven kansallispuistossa (Owla)
Lähdemme perjantaina 24.5. kello 13 Oulusta kimppakyydeillä Tiilikkajärven kansallispuistoon ja palaamme sunnuntaina 26.5. illalla takaisin. Kokoonnumme ennakkoon kaksi kertaa erikseen sovittavana aikana. Kurssille otetaan enintään 8 henkeä. Ilm. 31.3. mennessä Unto Ojalehdolle p. 040 836 6462 tai unto.ojalehto@gmail.com.

25.5. Retki Kätkävaaran luolien reitille (Owla)
Lähde tutustumaan Tervolassa sijaitsevan Kätkävaaran ja siellä reittiin, jossa tutustutaan luoliin. Ilm. 20.5. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

8.6. Kävelyä Martimoaavalla (Owla)
Lähde tutustumaan kuinka kesä kehittyy ja joko hilla kukkii Martimoaavan soilla. Ilm. 5.6. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

8.–15.6. Kesäkuun vaellus Tsarmitunturin erämaa-alueella (Kolbma)
Ilm. 20.5. mennessä. Lisätietoja www.tunturilatu.fi/kolbma.

8.–15.6. Alkukesän vaellus Vätsärin erämaa-alueelle (Owla)
Alkukesän vaellus suuntautuu Inarijärven pohjoispuoliselle Vätsärin erämaa-alueelle. Vaellus tapahtuu kokonaan merkittyjen reittien ulkopuolella, suunnistaen ja telttamajoituksella. Retken kohteena on erämaa-alueen itäisimmässä kolkassa sijaitseva Routasenkuru. Ilm. 1.5. menn. Jukka Parviainen, p. 040 531 6234 tai jukka.parviainen@outlook.com tai Tapio Siikaluoma, p. 044 260 4855 tai tapio.siikaluoma@gmail.com.

13.–16.6. Vienan reitti (Owla)
Lähde kanssamme tutustumaan Suomussalmella olevaan Vienan reittiin. Ilm. 1.6. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

15.–22.6. Matalan kynnyksen vaellus Ounastunturin alueella (Kavtsi)
Lisätiedot: Kirsi Hiltunen ja Paavo Ahonen. Ilm. 15.5. mennessä kavtsi@tunturilatu.fi

22.6.–30.6. Nuorisovaellus Kevolle (Geatki)
Lähtö voi olla la-iltana tai sunnuntaina. Vaellamme viikon Kevon reitillä yöpyen pääsääntöisesti teltoissa. Ilm. ja tied. 1. kesäkuuta mennessä Timo Kuusenaholle tkuusenaho@hotmail.com.

29.6. Polkupyöräretki (Kumpe)
Iiksenvaaran Karhumäen uudelle laavulle ja sieltä Joensuuhun. Lähtö: Karsikon K-kauppa Pohjanneidon pihalta klo 9. Mukaan evästä ja juoma. Pyörätietä lähes koko matka. Matkaa kertyy n. 20 km. Tiedustelut Pirjo Penttinen p. 0400 843 808 tai piirjopen1@gmail.com.

6.–13.7. Kesävaellus Vakkotavare Nikkaluotka (Owla)
Vaellukselle lähdemme Oulusta klo 8.30 linja-autoas. ja vaeltamaan Kungsledenille Ritsemin tien varresta STF Vakkotavaren tuvan kohdalta. Ensimmäisen yön vietämme Vakkotavaren ylärinteellä. Tämän jälkeen vaellamme STF:n tunturimajojen Teusajauren, Kaitumjauren, Singin kautta Kebnekaisen tunturihotellille. Voit majoittua telttaan tai STF majoitukseen. STF majoituksesta saat 100 sek alennuksen, jos olet STF jäsen. Vaellus tapahtuu merkityllä reitillä. Ilm. 1.6. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com tai Paula Hellstenille, p. 044 293 6594 tai paula.hellsten@gmail.com.

20.–27.7. Kesävaellus Rastigaissan maisemissa Norjan Finnmarkissa (Kavtsi)
Lisätiedot Mika Kiiski kiiski.mika@gmail.com.

3.–4.8. Luostarivaellus Heinävedellä (Tsietsa)
Vaelletaan Lintulan luostarista Valamon luostariin (n. 20 km). Yöpyminen laavulla (Valamon luostarilta 2 km) omin majoittein. Ruokailut ja luostarikierros Valamossa omakustanteisesti. Ilm.ja lisätiedot Anja Karvonen, sähköpostilla atorrone@hotmail.com.

5.–7.8. Vaellusretki Kurjenrahkan kansallispuistoon (Kavtsi)
Ilmoittautumiset Markku Arolalle markku.arola@kolumbus.fi.

9.–11.8. Viikonlopun retki Kuusamoon (Owla)
Lähde kimppakyydeillä Kiimingin HalpaHallin P-paikalta Kuusamoon, jossa yövymme Eeva ja Kari Holman mökillä. Teemme sieltä lauantaina 10.8. retken Näränkävaaraan. Ilm. 20.7. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

17.8. Kävelyä Tervareitillä (Owla)
Lähde kanssamme kävelemään Tervareitillä Pilpajärven laavulle. Ilm. 13.8. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

18.8. Polkuretki Juukaharjulle 14 km (Kumpe)
Harjumaisemaa, järviä, soita, vanhaa metsää. Harju kuuluu Iso-Karhun luonnonsuojelualueeseen. Korkeuseroja jonkin verran. Joen äärellä autiotupa, nuotiopaikka ym. Kokopäiväretki kimppakyydein; lähtö Joensuusta klo 8. Ilm. 14.8. menn. Pirjo Kukkoselle p. 041 430 4430 tai kukkonen.pirjo@gmail.com.

24.8.–4.9. Vaellus Karhunkierroksella Kuusamossa (Kumpe)
Kimppakyydit, telttayöpymiset, ensimmäinen ja viimeinen yö Rukalla. Reitti 70 km. Ilm. Johanna Nevalainen p. 050 331 7876 tai johanna.nevalainen.64@gmail.com Matkakirje ilmoittautuneille.

30.8.–1.9. Loppukesän viikonloppuretki Syötteen alueella (Owla)
Tule mukaamme viikonlopun (pe-su) patikointiretkelle Syötteen alueelle. Ilm. 25.8. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

31.8.–7.9. Ruskavaellus Hammastunturien alueelle (Kavtsi)
Lisätiedot Juha Kelkka juhake1960@gmail.com, ja Markku Arola markku.arola@kolumbus.fi. Tarkemmat tiedot löytyvät Kavtsin tapahtumista ja Väärtistä. Myös muut tapahtumat ovat avoimia.

7.9. Patikointiretki Sanginjoen luonnonsuojelualueelle Kalimenkierrokselle (Owla)
Lähde mukaan syksyiselle retkelle Kalimen reitille. Patikointia kertyy noin 10 km. Ilm. 1.9. mennessä Matti Alatalolle, p. 040 705 5861 tai alatalo.matti.k@gmail.com.

14.–21.9. Syyskerhoviikko Naruska-Tuntsa -alueella Sallassa (Owla)
Majoitumme Kenttälammen kämpällä, josta löytyy 11 kpl 2-3 hengen makuuhuoneita sekä muutamia yksittäisiä vuodepaikkoja eri tiloissa. Retkeillään lähimaastossa ja Tuntsalla yhdessä tai omatoimisesti. Hyvät mahdollisuudet tehdä myös parin yön telttaretkiä. Ilm. 31.5. mennessä Unto Ojalehdolle p. 040 836 6462 tai unto.ojalehto@gmail.com tai Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

14.–21.9. Ruskavaellus Pyhätunturi-Luosto-reitillä (Kumpe)
Kustannuksia matkakuluista ja yöpymisestä vaelluksen alussa ja lopussa. Sopii aloitteleville ”joutenkulkijoille”. Ilm. ja tiedustelut 15.8. menn. Onni Voutilaiselle p. 050 365 6138 tai onskiv@gmail.com Retkikirje ilmoittautuneille.

14.–17.9 Syysvaellus ”Topsakantaival” (Tsietsa)
UKK-reitillä Hautajärveltä Sallaan n. 45 km. Kokoontuminen la 14.9. klo 12 Karhunkierroksen luontokeskuksessa Hautajärvellä. Yöpyminen omin majoittein laavujen tai autiotupien läheisyydessä. Kimppakyydit. Tied. ja ilm. 30.8. menn. marjatta.nuutinen@gmail.com tai 040 722 0630.

6.–12.10. Römppäviikko Kilpisjärvellä (Owla)
Lähde loppuvuoden maisemia katsomaan ja kävelemään Kilpisjärvelle. Ilm. 10.9. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

6.–13.10. Römppäretki Susi-Talakselle Inariin (Kumpe).
Menomatkalla voi osallistua TL:n syyskokoukseen 4.-6.10., josta matkaamme kimppakyydein perille. Matkakulut noin 70-80 €. Majoituskulut perillä 42 € ja lisäksi yhteisten ruokien kustannuksia. Päiväretkiä kämpältä käsin. Ilm. 1.9. menn. Onni Voutilaiselle 050 365 6138 tai onskiv@gmail.com Ilmoittautuneille retkikirje kustannusten hoito-ohjeineen.

14.12. Liukulumikenkäilyä olosuhteet huomioiden jossain (Owla)
Lähde kenkäileen liukulumikengillä kanssamme johonkin Oulun alueella tai Martimoaavalla. Ilm. 10.12. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

Tunturilatu-lehden 3/2024 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 30.7.2024 osoitteella osatu7997@gmail.com
Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten.

HUOM. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilla olevasta tapahtumakalenterista! Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

Hangesta kaivettiin esiin tulipaikka. Uurastuksen jälkeen siihen olivat kaikki tyytyväisiä.

Katja ja Marjo esittelivät omaa majoitettaan.

Talviretkeilykipinää sytytettiin uusille vaeltajille

Suomen Ladun Rakastu retkeilyyn -koulutusten luontevana jatkona on Rakastu talviretkeilyyn -koulutus. Tunturiladusta **Kirsi Tenhunen** ja Tunturikerho Tsietsasta **Leena Holopainen** ja **Eeva-Liisa Ålander** osallistuivat kyseiseen kouluttajakoulutukseen marraskuussa Jyväskylässä.

Saadut opit ja oma talviretkeilykokemus hyödynnettiin järjestämällä koulutus aiheesta Tsietsan alueella.

Ryhmän kooksi ajateltiin kymmenen kurssilaista ja se määrä saatiin innokkaita kesäretkeilyä harrastaneita kulkijoita mukaan.

Koulutus sisälsi Meet-palaverin, teoriapäivän pienen retken kera ja yön yli vaelluksen Vieremän Talaskankaalle.

Teoriapäivässä käytiin läpi talviretkeilyn erityispiirteitä ja varusteita. Talven olosuhteet tuovat vaelluksiin omat haasteet sulan maan ajan kulkemiseen.

Pohdimme yhdessä seuraavia teemoja eli kylmyys, pimeys, lumi, tuuli, vesistöt, suunnistus, tulen tekeminen ja juominen sekä uupuminen. Samoista aiheista oli hyvä kirjoitus Latu ja Polku-lehdessä 1/24.

Näiden asioiden pohtimisen jälkeen kävimme läpi esimerkkiahkion sisältöä. Sieltä löytyi varusteita, joiden myötä edellä mainittuja asioita pystyi huomioimaan ja talvisen retkeilyn riskejä pienentämään.

Turvallisuussuunnitelma on olennainen osa turvallista vaellusta ja se käytiin läpi tulevan retken osalta.

Teoriapäivän päätteeksi tehdyllä tulisteluretkellä tuli tutuksi liikkumisen välineet ja tarpeet lainatavaroille.

Tsietsalaisilta löytyikin upeasti lainatavaroita kurssilaisten käyttöön yön yli retkelle. Kiitos vielä kerran heille.

Yön yli -retki suuntautui Vieremän Talaskankaalle 24-25. helmikuuta.

Innokas 13 henkilön porukka kokoontui lähtöpaikalle, josta suuntasimme kuuden kilometrin matkan hiihtäen Iso-Talaksen saareen liukulumikengillä, tunturi- tai metsäsuksilla. Tavarat pääosin ahkioissa. Saaressa oli tukikohtana autiotupa ja tulipaikan puuhuolto.

Saavuttumme perille poljimme telttapaikat ja riippumattojen kohdat. Telttoja nousi seitsemän ja riippumattoja kaksi kappaletta.

Iltapäivällä avasimme tulipaikan lumesta ja teimme viiden kilometrin hiihtoretken Pikkutalakselle käyden katsomassa sen laavun. Matkalla ihastelimme hirviä ja näimme jälkiä muun muassa ahmasta.

Päivän yksi mukava ohjelmanumero oli ”asuntomessut”, jossa kiersimme katselemassa toistemme majoitukset.

Iltanuotion äärellä valmistui monenlaisia herkkuja paistaen sekä pannulla että nyyteissä. Illan kruunasi lettukestit.

Yöllä satoi jonkin verran märkää lunta, mutta aamutoimet saimme tehdä jälleen poutasäässä. Leirin purkamisen jälkeen oli paluu omia jälkiä myöten takaisin lähtöpisteeseen.

Koulutuksen tavoitteina oli saada mukava retkeilykokemus turvallisesti uutta oppien sekä löytää uusia retkeilykavereita.

Toivomme näiden tavoitteiden täyttyneen ja kurssin antaneen intoa talviretkeilyyn.

Kirsi, Leena ja **Eeva-Liisa**

Lauantain teoriapäivä oli kattava ja retki kokonaisuudessaan hyvin suunniteltu.

Saimme paljon tietoa muun muassa varusteista, turvallisuudesta ja tunturikerhon toiminnasta.

Alkuun jännitti kylmyys ja teltassa pärjääminen talviolosuhteissa. Saimme lainaan hyviä varusteita ja apua niiden käytössä.

Retkikohde oli mielestämme sopivan matkan päässä. Lähdimme seikkailemaan ja avoimin mielin etsimään uusia kokemuksia!

Tsietsalaisten kanssa retkeily oli turvallista, luontevaa ja helppoa.

Kaikki olivat hyvin auttavaisia ja ystävällisiä. Kokemuksena retki ainutlaatuinen ja opettavainen.

Saimme seikkailun ja elämyksen jota lähdimme hakemaan.

Marjo ja **Katja**

Rakastu talviretkeilyyn 24.2-25.2.24 ajatuksia:

– Teams-palaveri toi hyvin johdannon ja alustuksen retkiviikonloppuun, osasi jo tarvittavaa varustusta kartoittaa.

– Lauantain kokoontumisessa jo tutustuttiin toisiimme. Käytiin läpi vaelluskokemukset. Tunsi heti, että mukava porukka kasassa.

– Lauantaina myös listattiin, mitä varustusta tarvitsi lainata.

– Sovittiin kyydit.

– Retkiviikonloppu suosi sään puolesta.

– Luonto, suot ihanat.

– Hiihtomatkat sopivat.

– Kokemus ahkiosta hyvä.

– Oppi teltan pystyksestä talvikelillä.

– Makuupussit hyvät, oli lämmin.

– Ruuan valmistus nuotiolla toi uusia vinkkejä monelle.

– Hyvä aloittaa talvivaellus tällaisen kurssin myötä.

Tiina

Janne Virmanen

Illan tunnelmia Talaskankaalla.

Sirpa Ruuskanen

Sepon ihanassa pienessä kirpputorilöydössä paistui upea pihvi.

Messuilla mukana?

Onko kerhonne mukana messuilla tai suunnitteletteko osallistuvanne johonkin vastaavaan yleisötapahtumaan? Onko Tunturiladun jäsenillä, jotka eivät kuulu kerhoihin, suunnitteilla jotain yhteistä vastaavaa toimintaa?

Kerho tai jäsenrypäs voi järjestää tapahtuman, joka on tarkoitettu tietylle kohderyhmälle, esimerkiksi nuorille tai senioreille, jotka eivät ole Tunturiladun jäseniä. Tärkeintä on tehdä Tunturiladun toimintaa tunnetuksi tuleville jäsenille.

Tunturiladun budjetissa on varattu tälle vuodelle rahaa, jolla Tunturilatu avustaa kerhoja ja jäsenryppäitä tapahtumajärjestelyissä.

Anomukset avustuksesta on tehtävä etukäteen Tunturiladun hallitukselle osoitteeseen hallitus@tunturilatu.fi

Ja jos tarvitsette tapahtumaanne Tunturilatu-lehtiä, niistä voi tehdä varauksen ennen lehden aineistopäivää. Näin saatte mahdollisimman tuoreita lehtiä jakoon. Varaus tehdään osoitteeseen osatu7997@gmail.com

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2024–2025

VANHA KÄMPPÄ (10+4 paikkaa)

1.6.–8.6.	Kämppätoimikunta, talkoot (14/14)
8.6.–15.6.	Okta (14/14)
15.6.–16.6.	Kavtsi (14/14)
21.6.–22.6.	Kavtsi (14/14)
1.9.–7.9.	Jäsenvaraus (14/14)
7.9.–14.9.	Alppas (14/14)

29.3.–5.4.	Logi
7.4.–11.4.	Jäsenvaraus (1/14)
13.9.–20.9.	Kumpe (14/14)

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

1.6.–8.6.	Kämppätoimikunta, talkoot (5/5)
26.7.–27.7.	Jäsenvaraus (5/5)
1.9.–15.9.	Jäsenvarauksia (5/5)

31.3.–14.4.	Jäsenvaraus (5/5)
13.9.–20.9.	Kumpe (5/5)

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)

1.6.–8.6.	Kämppätoimikunta, talkoot (5/5)
10.6.–17.6.	Jäsenvaraus (5/5)
8.9.–14.9.	Jäsenvaraus (3/5)
10.9.–11.9.	Jäsenvaraus (2/5)

22.3.–29.3.	Jäsenvaraus (5/5)
29.3.–8.4.	Jäsenvaraus (2/5)
1.4.–6.4.	Jäsenvaraus (1/5)
8.4.–13.4.	Jäsenvaraus (5/5)
18.4.–26.4.	Jäsenvaraus (5/5)
13.9.–20.9.	Kumpe (5/5)

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien varauskalentereista tunturilatu.fi/lapin-kampat/petipaikkavaraukset

SUSI-KIISA (8 paikkaa)

8.6.–14.6.	Kämppätoimikunta, talkoot (8/8)
14.6.–21.6.	Jäsenvaraus (8/8)
21.6.–24.6.	Jäsenvaraus (1/8)
15.9.–22.9.	Okta (8/8)
22.9.–28.9.	Njalla (8/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

8.6.–9.6.	Kolbma (10/10)
14.6.–21.6.	Kämppätoimikunta, talkoot (10/10)
23.6.–25.6.	Jäsenvaraus (1/10)
7.9.–14.9.	Logi (10/10)
14.9.–21.9.	Vihtta (10/10)
21.9.–28.9.	Kuovza (10/10)
6.10.–13.10.	Jäsenvaraus (6/10)

6.9.–13.9.	Logi (10/10)

AIHKIN VARAUKSET 2024–2025

18.5.–20.5.	Jäsenvaraus
1.6.–8.6.	Kämppätoimikunta, talkoot
17.6.–24.6.	Jäsenvaraus
7.9.–21.9.	Jäsenvarauksia
13.10.–20.10.	Jäsenvaraus
21.12.–1.1.	Jäsenvarauksia

1.1.–5.1.	Jäsenvaraus
22.2.–1.3.	Jäsenvaraus
15.3.–12.4.	Jäsenvarauksia

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2024

Kiinteistöjen aluemaksut (koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja): tunturilatu.fi/lapin-kampat/tukikohtien-kayttomaksut

Aluemaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viitenumerolla Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86**.

- **Susikyrö (viite 5050)** jäsenet **10 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **15 €/vrk/hlö**
- **Susi-Kiisa (viite 7090)** jäsenet **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **10 €/vrk/hlö**
- **Susi-Talas (viite 6020)** jäsenet **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **10 €/vrk/hlö**
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.

Viikkomaksut (koskee kämpän kaikkien petipaikkojen varaamista 5/6/7 vuorokautta):

- **Susikyrö vanha kämppä 600 € (viite 5050)**
- **Susi-Oskari 250 € (viite 5050)**
- **Koira-Oskari 250 € (viite 5050)**
- **Susi-Kiisa 280 € (viite 7090)**
- **Susi-Talas 350 € (viite 6020)**

Koko kämpän varaus alle 5 vrk päivähinnalla (=jäsenen aluemaksu x kämpän paikkamäärä x vuorokausimäärä)

Aihki (viite 8060)
vuokra **33 €/vrk/koko mökki.**

Susikyrön autonlämmitystolppien käyttö **2 €/lämmityskerta** (4 tuntia).

- Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan joko Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86 (viite 5050)** tai Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppien järjestyssäännöt löytyvät verkkosivuilta kunkin kämpän kohdalta esim. tunturilatu.fi/lapin-kampat/susikyro, **Aihkin käyttösäännöt** kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/aihki

Kämppäavaimet

- Kämppäavaimen lunastusmaksu on **130 €**. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta.
- **Avainanomuslomake** samoin kuin **Kämppien avain- ja käyttösäännöt** löytyvät verkkosivuilta kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/kamppaavaimen-lunastus

Alue- ja avainmaksut vuodelle 2025 päätetään syyskokouksessa 2024.

Varaustenhoitaja sekä avainanomukset ja -palautukset:
Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811,
Vallikatu 5–7 A4, 02650 Espoo
sirpa.alapuranen(at)luukku.com
varaukset(at)tunturilatu.fi

Tunturilatu ry:n syyskokous ja susiaiset 4.–6.10.2024

Spa Hotel RUNNI, Runnintie 407, 74595 Runni

OHJELMA

Perjantai:

15.00–18.00	Ilmoittautuminen ja majoittautuminen
16.00–21.00	Savusauna ja kylpylä
20.00	Iltapala nuotiolla (makkaran paistoa) ja illanviettoa
20.30	Karaoketanssit kylpylällä

Lauantai:

7.30–9.00	Aamupala ja ilmoittautuminen jatkuu
9.00–9.30	Lipunnosto ja avajaiset
9.30–11.30	Retki Neulatammelle ja Saarikosken puusulku-kanavalle + terveyslähde
12.00–13.00	Lounas
13.30–14.30	Tunturiladun hallitusrastit
15.00–16.00	Tunturiladun syyskokous ja kokouskahvit
17.00–18.00	Päivällinen
18.30–20.00	Susiaiset
16.00–21.00	Savusauna ja kylpylä
20.30	Iltapala
20.30–00.30	Tanssit kylpylällä ja/tai nuotioilta laavulla

Sunnuntai:

7.30–10.30	Aamiainen
10.00–11.00	Susien kokous
11.30	Lipun lasku ja lopetus

MAJOITUS JA RUOKAILUPAKETIT

1 paketti
Majoitus Kartanohotellilla pe-su
110 € hlö jaetussa
kahden hengen huoneessa
185 € hlö yhden hengen huoneessa
sis. aamiaisen, savusaunan yleisövuorona, vapaan Spa-osaston käytön
Ruokailut 38 €
yht. 148 €/ hlö jaetussa 2hh:ssa
223 € /hlö /1hh

2 paketti
Majoitus Kartanohotellilla la-su
55 € hlö jaetussa
kahden hengen huoneessa
95 € hlö yhden hengen huoneessa
sis. aamiaisen, savusaunan yleisövuorona, vapaan Spa-osaston käytön
Ruokailut 38 €
yht. 93 €/ hlö jaetussa 2hh:ssa
133 € /hlö /1hh

3 paketti la päiväkävijä yht. 32 €/hlö
sis. keittolounas, päivällinen

4 paketti asuntoauto/vaunu alueelle pe-su yht. 78 €
sähköpaikka 40 €
ruokailut 38 €/ hlö

5 paketti asuntoauto/vaunu alueelle la-su yht. 58 €
paikka 20 €
ruoka 38 €/ hlö

6 paketti oma teltta alueella pe-su yht. 58 €
paikka 20 €
ruokailut 38 €/ hlö

7 paketti oma teltta alueella la-su yht. 48 €
paikka 10 €
ruokailut 38 €/ hlö

Muuta:
majoitus Kylpylähotellilla
pe-su 135 €/ hlö jaettu 2hh
la-su 70 €/ hlö jaettu 2hh

majoitus Kartanon huoneistossa
pe-su 160 € /hlö jaettu 2hh
la-su 80 € / hlö jaettu 2hh

Lisävuode huoneeseen 40 €/ vrk / hlö

RUOKAILUT KOKO AJALTA SISÄLTÄÄ
lauantain keittolounas 13 €
lauantain päivällinen 19 €
lauantain iltapala 6 €
Huom! Perjantain iltapalan laavulla tai nuotiopaikalla tarjoaa Tsietsa ry. ja aamupalat kuuluu huonehintaan.

VARAUKSET:
myyntipalvelu@spahotelrunni.fi / 040 667 1846 / puh. arkisin 9–16

AAMIAINEN klo 7.30–10.30
LOUNAS klo 12–13
PÄIVÄLLINEN klo 17–18
SAVUSAUNA JA SPA PE-LA 16–21

Lisäksi sinun tulee maksaa syyspäivien osallistumismaksu 15 € Tunturikerho Tsietsa ry:n tilille FI17 4786 0010 0755 15, viite 20530 viimeistään 30.9.2024.

Ilmoittautumisen yhteydessä kerro kenen kanssa majoitut, minkä paketin valitset ja mahdolliset ruokarajoitteet. Paikat täyttyvät ilmoittautumisjärjestyksessä. Majoitus- ja ruokapakettien maksu saavuttaessa hotellin vastaanottoon.

Huom! Runnille pääsee myös junalla, kiskobussi kulkee Iisalmi-Ylivieska väliä ja pysähtyy Runnille tarvittaessa. Junalla tulijat olkaa yhteydessä järjestäjiin, niin haetaan asemalta.
Pienet muutokset ohjelmaan mahdollisia.

Tervetuloa Runnille!

Tunturikerho Tsietsa ry

Satu Puranen

Aamu Gappohytalla.

Markku Lyytinen

Pältsalta Gapolle.

Tuulessa ja auringossa

Tsietsan kevätvaellus 6-14.4. suuntautui tänä keväänä Pohjois-Ruotsin ja Norjan tuntureille, Pältsan ja Barraksen seutuville, reitille Kilpisjärvi- Kuohkimajärvi- Pältsstuga- Gappohytta-Kuohkimajärvi-Kilpisjärvi. Rostahytalla käynnistä luovuimme säiden yltyessä myrskylukemiin.

Ryhmämme koostui kuudesta eri puolilta Suomea tulleesta vaeltajasta, joista kehkeytyi viikon aikana loistava tiimi.

Seuraavassa Markun ja Eilan kokemuksia:

Terveysongelmat veivät minulta vaelluskaverin, mutta omia vaelluksiani se ei lopettanut, vaan päinvastoin toi niihin uuden ulottuvuuden.

Tämä oli toinen kerta, kun lähdin tuntemattoman porukan kanssa reissuun, luottaen vaeltajien reippauteen, toisten huomioimiseen, joustavuuteen ja asenteeseen.

Tuon käsitykseni vaeltajien spiritistä perustan kokemukseeni lukuisilta vaelluksillani tapaamistani ihmisistä, joten täysin umpimähkään en lähtenyt tuntemattomien kanssa reissuun.

Tällä kertaa ryhmämme koko oli kuusi henkilöä ja olin porukan ainut mies.

Tarve päästä pohjoiseen, luontoon ja suksien päälle lumille oli niin suuri, ettei ryhmän vahva naisedustus estänyt helsinkilästä lähtemästä viiden tuntemattoman keski- ja itä-suomalaisen naisen kanssa matkaan.

Aluksi menin junalla Helsingistä Ouluun, josta hyppäsin parin ryhmän jäsenen kyytiin. Sieltä matka jatkui Susikyrön majoittumisen kautta Kilpisjärvelle, jossa tunturisukseni pääsivät vihdoin toimeen.

Ahkio perään, menoksi ja saman tien aiemmilta reissuilta tuttu hyvän olon tunne täytti mieleni ja kehoni.

Pieniä välineparannuksia, mitkä opin viime reissulla, olin tehnyt, mutta muuten sama sapluuna kuin aiemminkin.

Vaatetta ja ruokaa pitää olla myös pieniä yllätyksiä varten ja telttayöpyjällä extraa versus tupamajoittujiin.

Muu porukka yöpyi varaustuvissa, minä teltassa, johon ei ollut syynä sukupuoli, vaan teltan tunnelma ja riippumattomuus rakennuksista.

Ensimmäinen päivä oli helppoa tasaista kulkua Kuohkimajärvelle, josta matka jatkui hiukan haastavimmissa merkeissä.

Kevyttä umpihankea ja makoisia ylämäkiä, jotka saivat sykkeen nousemaan itse kullakin.

Majoittuminen Pältsalla, mikä tarjoaa hyvät puitteet yöpymiseen ja bonuksena sauna, minkä jätin käyttämättä, jotta tietty reissutunnelma säilyisi.

Vaelluksieni perusidea on hakea vahva kontrasti kaupunkielämääni ja sen moniin mukavuuksiin. Sopiva vaikeus, fyysisyys, mukavuuksien puuttuminen ja niin edelleen ovat olennainen sitä.

Siitä saan virtaa, suhteellisuuden tajua ja paljon muuta. Ei arjen rutiineja tai turhia huolia, vaan tilaa nauttia hetki yksinkertaisesta elämästä, luontevasta fyysisestä rasituksesta ja mahtavasta luonnosta monine säineen.

Monenlaista säätä meillä olikin aina ensimmäisen päivän -25 viimeisen päivän +7.

Oli upeaa auringonpaistetta, pilvistä, tyyntä, tuulista ja kunnon myrskyä, mikä laittoi reittisuunnitelmamme uusiksi.

Turhien riskien otto on hölmöjen hommaa, joten säistä johtuen muutimme reittiämme.

Näinollen menimme Pältsalta suoraan Gappohyttalle, jonne pääsimme sopivasti myrskyn alta pois.

Siellä yövyimme kolme yötä, sillä kova tuuli yltyi myrskyksi parin päivän ajaksi.

Paikan valinnassa meillä oli onnea, sillä Gappohytta on upea paikka ja säästä sekä korkeasta paikasta johtuen olimme pilvessä pari päivää.

Sankka pilvi yhdistettynä tuulen irrottamaan lumeen, tekee ympäristöstä täysin valkoisen, jossa et näe paria metriä pidemmälle mihinkään suuntaan. Pelkkää valkoista, etkä tiedä onko yläväi alamäki tai ehkä tasaista?

Noilla säillä ei pitkälle lähdetty, vaan liikuttiin talojen läheisyydessä ja merkityillä reiteillä. Jännä ja hieno kokemus, jonka muistan ikuisesti!

Gappohytalla tutustuimme myös moniin muihin reissaajiin, mikä toi oman sävynsä matkaan. Oli leijahiihtäjiä, koiravaljakkoja, kaverusparejа ja niin edelleen.

Jokaisella on oma tyylinsä tehdä matkaa ja nauttia kulkemisesta avarilla tuntureilla. Eräät ahkion kanssa, toiset rinkkojen, jotkut lumikengin ja muutamat koiravaljakoin. Kaikki oivallisia tapoja nauttia lumesta, talvesta ja luonnosta.

Myrsky laantui ja matka jatkui takaisin Kuohkimajärvelle. Alkumatka oli helpohkoa kulkua pikku pakkasessa ja auringonpaisteessa hankikannolla.

Se oli mukavaa, kunnes tuli ensimmäinen iso ja jyrkkä lasku. Ahkion kanssa lasku ei onnistunut, se luisui sivusuunnassa alas rinnettä. Siispä jatkoimme suksin, ilman suksia tai lumikengin ahkiot etupuolella varovasti alas rinnettä.

Ehjinä selvisimme seuraavaan majapaikkaaan Kuohkimajärvelle. Viimeisen etapin autoille kuljimme pitkin järvenjäätä.

Alkumatkasta lumi oli vielä kovaa ja kulku mukavaa, mutta loppumatkasta plus asteet pehmittivät lumen paikoitellen upottavaksi.

Onneksi sitä oli vain lyhyt matka, sillä kulku sellaisessa on raskasta ja tylsää. Luonnosta nauttiminen jää vähemmälle, kun joutuu tuijottamaan hankea ja suksen uppoamista.

Tämä tarina olisi ollut tyystin toinen, jos sää olisi ollut plussalla, niin upottava runsas lumi olisi vienyt voimat ja ilon kulkea kantavalla lumella.

Upea reissu, mahtavaa seuraa, mukavaa yhdessä oloa ja voimaannuttavaa luontoa!

Kiitos vaelluskamuille, luonnolle ja säille

Markku

Mieleenpainuva vaellus tutuissa maisemissa, mutta aina oppii; opin vaeltamaan ryhmässä.

Ryhmä luo turvallisuutta, mutta en ole vieläkään valmis isompiin ryhmiin. Kolmen valtakunnan rajalta nousu Duipalille on haastava kuten Gåldahaugenilta laskukin. Majajalkineiksi riittää crocsit ja vedenpitävät sukat. Kevyet lumikengät otan jatkossa mukaan.

Eila

Mukana myös **Satu, Susanna, Päivi** ja **Marjatta.**

Markku Lyytinen

Joen ylitys.

Satu Puranen

Kohti Kuohkimajärveä ”hellekelillä”.

Kolmen valtakunnan rajalla.